

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קמ"ג ע"ב

= תקונא חמישאה · = תקונא שתיתאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

תרגום לעברית

ואם נדר או נשבע הבן שהוא ו', שלא לפדה אותה, אלא שתהיה בגלות עד זמן ידוע, ונדר או שבועה הם פי"ה שהם חכמה ובינה, והוא התחרט, הרי שלשה בני אדם יכולים לפטר אותו, והם שלשת האבות למעלה בנגדם, ואם לא תתחרט, אני מבקש ממך, ומכל אותם שבישיבה שלמעלה ולמטה, שתעשה למען רועה הנאמן שלא יז מהשכינה בכל מקום, והוא הכניס שלום בינה ובינה פעמים רבות, ומסר עצמו למיתה עבורה ועבור בניה. זהו שכתוב ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

טקסט התיקונים

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא בעי, אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) כי יפלא ממך דבר, דאתמר ביה במופלגא ממך אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה, דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דילה, לדפאה לה במים דאורייתא, מים חיים דלא פסקין, ואפריש מינה דם

נָדָה דְּאִיָּהּ לִילִי'ת, דְּלֹא אֶתְקַרֵּיבַת בְּהֶדְהָ, דְּאִיָּהּ חוּבָא דְנִשְׁמָתָא דְסְאִיבַת לָהּ, וְלִית לָהּ רִשּׁוּ לְסֻלָּקָא נִשְׁמָתָא לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, לְהֵהוּא אַתְר דְּאֶתְיִיְהִיבַת מִתְמָן, וְאֶתְדַּנַּת בֵּין דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, דְּאִית מָאן דְּפָרַע בְּמִמוּנִיָּה, וְאִית מָאן דְּפָרַע בְּנַפְשִׁיָּה, וּבֵין נִגַּע לְנִגַּע, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ (אִיכָה א א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּאִיָּהּ חֲשִׁיבָא שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא כְּמִצּוּרַע, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (וִיקְרָא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, מִחוּץ וְדַאי, דָּא גִלּוּתָא, דְּאִיָּהּ לְכָר מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, דְּאִיָּהּ מוֹתְבָא דָּאֵת ה'.

תרגום לעברית

וְאִם נָדָר הוּא מִצַּד הָאֶבֶא וְהָאֶמָּא, וְלֹא רוּצָה, אֲנִי עוֹלָה לְאוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר בּוּ כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דְּכָר, שְׁנֹאֲמַר בּוּ בְּמִפְלֹא מִמֶּךָ אֶל תִּדְרֹשׁ, שְׂיִפְטֹר אֶת הַנָּדָר, וְאַף עַל גַּב שְׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלּוּת אֶל בַּעֲלָהּ כְּנֶדְהָ, שְׁהִיא תְּבַדִּיל בֵּין דָּם לְדָם, וְנִפְתַּח מְקוֹרָהּ, לְטַהֵר אוֹתָהּ בְּמִי הַתּוֹרָה, הַמִּים הַחַיִּים שֶׁלֹּא פּוֹסְקִים, וְהַפְּרִיד מִמֶּנָּה דָּם נָדָה שְׁהִיא לִילִי'ת שֶׁלֹּא תִקְרַב אֵלֶיהָ, שְׁהִיא חֲטָא הַנִּשְׁמָה שְׁטַמְאָה אוֹתָהּ, וְאִין לָהּ רִשּׁוֹת לְהַעֲלוֹת הַנִּשְׁמָה לְבַעֲלָהּ, לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמִשָּׁם נִתְּנָה, וְנִדּוּנִית בֵּין דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, שְׂיִשׁ מִישְׁהוּ שְׁפּוֹרַע בְּמִמוּנוֹ, וְיִשׁ מִי שְׁפּוֹרַע בְּנַפְשׁוֹ, וּבֵין נִגַּע לְנִגַּע, כְּמוֹ שְׁבֹאֲרוּהוּ אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, שְׁחֲשׁוּבָה הַשְׁכִּינָה בְּגִלּוּת כְּמוֹ מִצְרַע, שְׁנֹאֲמַר בּוּ בְּדָר יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, מִחוּץ וְדַאי, זֶה הַגִּלּוּת, שְׁהִיא מִחוּץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא הַמוֹשָׁב שֶׁל הָאוֹת ה'.

טקסט התיקונים

וְאִי מְקוֹרָא לָא יָכִיל לְמַפְתַּח עַד דְּיִפְתַּח לִיהּ הֵהוּא דְסָגִיר לִיהּ, אֲנָא מִפִּיִּסְנָא לִיהּ בְּגִין יו"ד ה' א וּא' ו' ה' א, דְּאִיָּהּ יַחּוּדָא (דִּיחּוּדִיָּה תִּמְן), וּבְגִין לְבוֹשִׁין דְּאֶתְלַבֵּשׁ, מִיד אֶתְפַּתַּח מְקוֹרָהּ וְאֶתְדַּפִּיאַת שְׂכִינְתָּא, וְרָזָא דְמִלָּה (יִרְמִיָּה יד ד) מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה, מוֹשִׁיעוֹ וְדַאי, הֵהוּא דְמְקוֹרָא דְמְקוֹה בִּידָה.

וְאִם הַמָּקוֹר לֹא יָכוֹל לְהִפָּתַח עַד שֶׁיִּפְתָּח אוֹתוֹ, אוֹתוֹ שְׁסַגֵּר אוֹתוֹ, אֲנִי מִפִּי־ס אוֹתוֹ עֲבוֹר יוֹ"ד ה' א' ו'א' ו'ה' א', שֶׁהוּא הַיְּחִוּד (שִׁיחֻדוֹ שֶׁם), וּמִשּׁוֹם הַלְבוּשִׁים שֶׁהִתְלַבֵּשׁ, מִיָּד נִפְתָּח מְקוֹרָהּ וְנִטְהַרְתָּ הַשְּׂכִינָה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה, מוֹשִׁיעוֹ וְדַאי, אוֹתוֹ שֶׁהַמָּקוֹר שֶׁל הַמְּקוֹה בִּידוֹ.

טקסט התיקונים

= תקונא שתיתאה

(זהו תקון כ'ו)

בְּרֵאשִׁית תִּמְנָן תִּרִי אֵשׁ, וְאֵלִין אֵינוֹן תִּרִין אֵשׁ דְּאֵינוֹן בּוֹרָא מְאוּרִי הָאֵשׁ, וְעַל־יְהוּ אֲתִמֵּר (שִׁיר ב ה) סְמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת, בְּתִרִי אִשׁוֹת, וְאִמְאִי אֲמֵר בְּהוֹן סְמְכוֹנִי, אֲלֹא בְּלִילִי שַׁבַּת הַנְּשֻׁמָּה יִתִּירָה קָא נִחְתָּא לְסְמְכָא שְׂכִינְתָּא תִּתְּנָהּ בְּגִלּוּתָא, דְּאֲתִמֵּר בְּה (עֲמוֹס ה ב) נְפִלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְכֵד אֲתָא מוֹצָאֵי שַׁבַּת אֲסִתְלָקְתָּ הַנְּשֻׁמָּה יִתִּירָה דְּבָה וְיִנְפֵּשׁ, וְיִנְפֵּשׁ מִיָּד דְּאִיְהִי אֲסִתְלָקְתָּ וִי נִפֵּשׁ, דְּלִית מָאן דְּסְמִיךְ לָהּ, בְּהִהוּא זְמַנָּא אִיְהִי אֲמִרְתָּ לְיִשְׂרָאֵל סְמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת דְּאֵינוֹן מְאוּרִי הָאֵשׁ, וּמִאִי נִיְהוּ תִּרִי תוֹרוֹת, דְּאֵינוֹן חֲצוּבוֹת מֵאֵשׁ דְּאִיְהִי אֱלֹהִי'ם מִדַּת הַגְּבוּרָה, וּמִאִי נִיְהוּ לְמוֹדֵי יְהוּ"ה תִּרִין שְׁפִנוֹן דְּאֲקִרוֹן לְהַבּוֹת (דְּאוֹקְדוֹן בְּלַהֲבוֹת) אֵשׁ, וְאֵינוֹן תִּרִין תְּפוּחִין, דְּמִנְהוֹן רוּחָא דְּמִשִּׁיחָא נְפִיק, דְּאֲתִמֵּר בֵּיה (יִשְׁעִיהָ יֵא ב) וְנִחָה עָלֵיו רוּחַ יְהוּ"ה.

תרגום לעברית

זֶהוּ תִּיקוֹן כ'ו, בְּרֵאשִׁית, שֶׁם תִּרִי' א' א' ש', וְאֵלֵינוּ הֵם שְׁנֵי הָאֲשִׁים שֶׁהֵם בּוֹרָא מְאוּרִי הָאֵשׁ, וְעַל־יָהֵם נֶאֱמַר סְמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת, בְּשִׁתִּי אִשׁוֹת, וְלָמָּה אֲמֵר לָהֶם סְמְכוֹנִי? אֲלֹא בְּלִילִי שַׁבַּת הַנְּשֻׁמָּה הַיִּתְרָה יוֹרֶדֶת לְתַמְנָה בְּשְׂכִינָהּ הַתְּחִתוֹנָה בְּגִלּוּת, שֶׁנֶּאֱמַר בְּה נְפִלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְכִשְׁבָּא מוֹצָאֵי שַׁבַּת, מִסְתְּלָקְתָּ הַנְּשֻׁמָּה הַיִּתְרָה שְׁבָה וְיִנְפֵּשׁ. וְיִנְפֵּשׁ,

מיד שהיא הסתלקה וי נפש, שאין מי שסומך אותה. באותו זמן היא אומרת לישראל סמכוני באשיות, שהם מאורי האש, ומה הם? שתי תורות, שהן חצובות מאש שהיא אלהי'ם, מדת הגבורה. ומה הם למודי יהו'ה? שתי שפתים שנקראו להבות (שנשרפו בלהבות) אש, והם שני תפוחים, שמהם יוצאת רוחו של משיח, שנאמר בו ונחה עליו רוח יהו'ה.

טקסט התיקונים

לבת מלך דהות בבי מרעא מרחימו דבעלה, דאזל בעלה איהי נפלת למשכבה, צווחת ואמרת סמכוני באשיות, הא איהי בבי מרעא, היא אומרת רפדוני, במאי בתפוחים דמתרבים בעצי היער, ואלין אינון עצי בשמים.

תרגום לעברית

לבת מלך שהיתה בבית חליה מאהבת בעלה, שהלה בעלה והיא נפלה למשכב, צווחת ואומרת סמכוני באשיות, הרי היא בבית חליה, היא אומרת רפדוני, במה? בתפוחים שמתרבים בעצי היער, ואלו הם עצי בשמים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ד ע"א) ◆

טקסט התיקונים

קם סבא תליתאה ואמר רבי רבי, הא אנו בעצי בשמים מבדילין, והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אנו מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (שיר ז ט) וריח אפר בתפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאן לברכא עלייהו, ואנו דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין, דאתקריאו תלת הדסים, דרמיזין לתלת אבהו, אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרי נביאי קשוט, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא, דביה אתישבת נפשא דילה, ובגין דא איהי אמרת (שם ב ה) רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני

קם זקן שלישי ואמר: רבי רבי, הרי אנו מבדילים בעצי בשמים, וכאן היא אינה אומרת אלא בתפוחים! אלא אנו מברכים על עצי בשמים משום שנאמר בהם וריח אפר בתפוחים, ולא עוד, אלא כל מיני בשמים הם טובים לברך עליהם, ואנו שעושים בהדס, משום שיש בו שלשה עלים, שנקראו שלשה הדסים, שרומזים לשלשת האבות, אבל שני נקבי החטם הם כנגד שני תפוחים, שהם שני נביאי אמת, שבהם עתידה לצאת רוח הקדש, שהוא הרועה הנאמן שלמעלה, שבו מתישבת נפשה, ומשום זה היא אומרת רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. בליל שבת נאמר קמתי אני לפתח לדודי, בשבת, וכשיוצאת שבת, נאמר ודודי חמק עבר, ובאותו זמן בקשתינו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד שנשבפתי, שבזמן שיבא פעם אחרת, שאחז בידו ולא אעזב אותו ללכת, כמו שנאמר אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי, זה בית המקדש שלמעלה, ואל חדר הורתי, זה בית המקדש שלמטה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.